

1973 நவம்பர் 21]

(4) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் போக்குவரத்து இலாக்காவில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி காரணமாக தொழிலாளர்களும் பொதுமக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. மணலி சி. கந்தசாமி, திரு. என். மருதாசலம் ஆகியோர் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் தமிழ்நாடு போக்குவரத்து இலாகாவில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியும், அதனால் போக்குவரத்து இலாகா தொழிலாளர்களும், பொது மக்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமை பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவையை ஒத்திவைக்கக் கூடிய அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப்பற்றி சுருக்கமாக கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே போக்குவரத்துத் துறையிலே இன்றைக்கு ஒரு ஸ்தம்பிதமான நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகலால் இந்த மன்றத்தின் நேரத்தை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

16-10-1973 முதல் அங்கே ஒரு வேலை நிறுத்தமானது சட்டப்படி எல்லா நோட்டீசும் கொடுக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அந்த வேலை நிறுத்தமானது 3 அம்ச கோரிக்கைகளை வைத்து தொடரப்பட்டது. ஒன்று 25 சதவிகிதம் போனஸ் வேண்டும், மற்றது பழி வாங்கும் முறையில் இடமாற்றம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும், மற்றது அரிசிப் போராட்ட காலத்தில் பிடித்த சம்பளம் திருப்பித் தரவேண்டும். இந்த மூன்று கோரிக்கைகளை வைத்து, நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு அந்த ஸ்ட்ரைக் ஆரம்பமானது. இந்த ஸ்ட்ரைக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் என்று சந்தேகப்பட்டு 24 நபர்களை செக்ஷன் 151 கீழ் கைது செய்தார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு 225 தொழிலாளர்களை அரஸ்ட் செய்து கிரிமினல் குற்றத்திற்காக அவர்களை சிறையில் வைத்தார்கள். இந்தமாதிரி இருக்கின்ற போது இப்போது 1,000 தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்து

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 நவம்பர் 21]

இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமின்றி 25 தினக் கூலிகளை வேலை நீக்கம் செய்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம், அவர்கள் கூற்றுப்படி தாங்கள் சட்டப்பூர்வமாக நோட்டீஸ் கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல் குழித்துறையிலே ஒரு டெப்போ இருக்கிறது. அந்த டெப்போவிலிருந்து 85 சர்வீஸ்கள் இயங்கிக் கொண்டு இருந்தன. அந்த டெப்போவை 16-ம் தேதியன்று பூட்டி 'லாக்-அவுட்' என்ற முறையில் மூடிவிட்டு, டெப்போவை போலீசாரின் கையில் ஒப்படைத்து விட்டார்கள். இந்த நிறுவனத்தின் சாவி டி.எஸ்.பி. யின் கையில் கொடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்கு திட்டவாட்டமாகத் தெரியும். இலாகாவின் அதை மறுக்கலாம். அது என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. ஆகவே எனக்கு அது குறித்து நன்றாகத் தெரியும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், அந்த ஸ்ட்ரைக்கை முறியடிக்க வேண்டுமென்று போட்டி யூனியன்கள்—ஆளும் கட்சித் தரப்பில் யூனியன்கள்—பல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய யூனியனில் சேர்ந்தால் திருப்பி வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்படுகிறது. வெறும் காகிதத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். 248 தொழிலாளர்களை தற்காலிகமாக இணை இயக்குனர் அங்கே வேலைக்கு நியமித்து இருக்கிறார்கள். 100-க்கும் மேலாகத் தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்து இருக்கிறார்கள். 85 சர்வீஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்த குழித்துறை டெப்போவில் பஸ்கள் இன்று சரியாக ஓடவில்லை. அங்கேயிருக்கிற தொழிலாளர்கள், மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒட்டு மொத்தமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் பூர்ணமாகத் தீர்வு காண வேண்டும்.

ஏதோ போராட்டம் நடந்து விட்டது அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களை பழி வாங்காமல் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சட்ட பூர்வமாகத்தான் வேலை நிறுத்தம் செய்தோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். 3,000-க்கும் அதிகமாக உள்ள தொழிலாளர்களில் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமாக

1973 நவம்பர் 21] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

உள்ள தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக குழித்துறை பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது என்னுடைய தொகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் அதற்கு உடனடியாக ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்ற முறையில் நான் இந்த ஆலோசனையைக்கூற இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்புவதற்குத் தயாராக இருப்பதால் இது குறித்து அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் பஸ்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனியார் பஸ்கள் ஒன்று கூட இல்லை. அப்படியிருக்கிறபோது, அங்கே பஸ்கள் சரியான நிலையில் இயங்காமல் இருக்குமானால் அது பொது மக்களையும், தொழிலாளர்களையும் மிகவும் பாதிக்கிறது. ஆகவே, அரசு அந்த பஸ் போக்குவரத்தை சரியான முறையில் இயங்கச் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு உடனடியாக என்ன பரிகாரம் என்றால், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களை திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மீது சட்டபூர்வமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை பின்னாலே எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கே பழி வாங்குதல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். முன்பு எவ்வளவு சர்வீஸ்கள் இருந்தனவோ அவற்றை நடத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அங்கே யிருக்கும் அதிகாரிகள் மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறார்கள். எதோ ஸ்ட்ரைக் செய்துவிட்டார்கள், அதற்காக அவர்களை தண்டிக்கும் வகையில், பழி வாங்கும் வகையில் தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கமும் தனி முதலாளி மாதிரி இருக்கக்கூடாது. சென்னையில் பல இடங்களில் போராட்டம் நடந்தது. பஸ்களை ரோடுகளிலே நிறுத்தி விட்டார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு மன்னிப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். மற்ற இடங்களில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட பழி வாங்கும் நடவடிக்கை ஏன்? ஒரு பகுதியில் இருக்கும் தொழிலாளிக்கு ஒரு நியதி, மற்றொரு பகுதியில் இருக்கும் தொழிலாளிக்கு ஒரு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 நவம்பர் 21]

நியதி என்ற நிலைமையிருக்கக்கூடாது. எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் அரசாங்கம் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பழி வாங்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகளை கூறுவதற்காக இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் சம்பந்தமாக விவரங்களை எனக்கு முன்னால் பேசிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சம்பவங்கள் ஏற்பட்ட உடனே கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்குச் செல்லும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதிலும் குறிப்பாக குழித்துறை, மார்த்தாண்டம் பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்கே யிருக்கும் தொழிலாளர்களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இன்றைக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் சங்கம், மாத்திரமல்ல, மற்ற சங்கங்களும். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று நம்முடைய தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை நிகழ்ச்சிகளை ஸ்ரீலங்கா பாராளுமன்ற சபாநாயகர் அவர்கள் நம்முடைய அவை மாடத்திலிருந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு சட்ட மன்றத்தின் சார்பாக அவர்களுக்கு நம்முடைய நல்வரவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: விவரம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களை மட்டுமல்லாமல், சம்பந்தப்பட்ட அநேக தொழிலாளர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்கள் பொதுவாகச் சொல்லக்கூடிய ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் இந்தத் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களை உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த 225 தொழிலாளர்கள் பேரில் போடப்பட்டிருக்கும் கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்பட வேண்டும். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் முதலில் செய்துவிட்டால் அங்கே அமைதி ஏற்படும் என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை

1973 நவம்பர் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யென்னவென்றால் குழித்துறையில் 85 சர்வீஸ் இருந்த இடத்தில் இப்போது 52 சர்வீஸ் ஒடுகிறது. ஓரளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்கிவிட்டால், இந்த வேலை நிறுத்தத்தைப் பிசுபிசுக்க வைத்து விட்டால் பின்னால் இந்தப் போராட்டம் வராது என்று இன்றைக்கு நிர்வாகத்தினர் நினைக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு எண்ணம் நிர்வாகத்தினர் மனத்தில் இருப்பதால் அங்கே ஒரு பதட்ட நிலைமையேற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இந்த வேலை நிறுத்தம் எதற்காக நடைபெற்றது என்று பார்த்தால் தீபாவளியை ஒட்டி போனஸ் கேட்டார்கள். அது எங்கேயும் கேட்பது இயற்கை. 25 சதவிகிதம் கேட்டார்கள். 12½ சதவிகிதம் அரசாங்கம் கொடுத்தது. சிலயிடங்களில் 45 சதவிகித போனஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாலைகளில் 25 சதவிகித போனஸ் கிடைத்து இருக்கிறது. ஆகவே, போனஸ் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. தீபாவளியை ஒட்டி அது வரவேண்டுமென்பதற்காக கொஞ்சம் நிர்ப்பந்தம் செய்தார்கள் என்பதற்காக அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தொழிலாளர்களைக் கைது செய்து, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் மீது கேஸ் போடுவது, பிறகு டெம்பரரி தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவது என்ற முறையில் அந்த ஸ்ட்ரைக்கை உடைக்கப் பார்ப்பது

It will constitute anti-labour policy, I charge the Government that in the public sectors their policy is anti-labour.

ஆகவேதான் இதை வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற சங்கங்களைக் கூட்டி அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு காண வேண்டும். அங்கேயிருக்கிற நிர்வாகம் இன்றைக்கு முதலாளிகளை விடக் கடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிர்வாகத்தினரைச் சந்தித்துப் பேசியதில்—நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை—அறிந்ததெல்லாம் அவர்கள் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான பாடம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 21]

சொல்கிறார்கள். அந்த எண்ணம் முதலாளிகளுக்கு இருக்கலாம். இலாகாவினருக்கு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த விஷயம் குறித்து டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா அமைச்சர் பதில் கூறினால் அது முதலாளிகளின் பதிலாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இதற்கு லேபர் மினிஸ்டர் தான் பதில் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் அவர் என்ன செய்தார். அவர் தொழிலாளர்களையும், நிர்வாகத்தினரையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். இன்றைக்கு அங்கேயுள்ள போக்குவரத்து நிர்வாகத்தினரின் போக்குத் தவறாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு இந்த விஷயத்தில் பொறுப்பெடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதை ஒத்திவைத்து விவாதித்தால் போக்குவரத்துத் துறை நல்லமுறையில் செயல்பட வழிவகைச் சொல்ல முடியும் என்று சொல்லி, இதற்கு அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மிகவும் முக்கியமானது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்தக் காலகட்டம் நெருக்கடி மிகுந்த காலகட்டமாக இருப்பதால் வேலை நிறுத்தங்கள் நிகழ்வதும், தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிருப்தி வளருவதும் நெருக்கடி காரணமாக சர்வ சாமான்யமான விஷயமாகக் கருதப்பட வேண்டுமே தவிர வேறு ஒன்றாமில்லை. இதைத் தீர்ப்பதில் அரசாங்கம் மிகவும் நல்ல முறைகளைக் கையாண்டு தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய நம்பிக்கையைப் பெறக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமே தவிர, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, கைது செய்வதும், அதன் மூலமாக பெருவாரியாக அங்கே நடக்கக்கூடிய போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்துப் போகக்கூடிய விதத்தில், மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய விதத்தில் நடைமுறைகளைக் கையாள்வது ஒரு புத்திசாலித்தனமான செயலாகாது. இந்த நிலையிலே எவ்வளவோ தகராறுகள், பல போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. பல

1973 நவம்பர் 21] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

போராட்டங்களில், நாம் பல்வேறு கடுமையான நிலைமைகளில் கூட சமரசம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே, இதிலே அழுத்தம் திருத்தமாக கடுமையாக இராமல், அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இலாகாவினரைக் கூப்பிட்டு, தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும் கூப்பிட்டு எப்படியாவது சமரசம் காண வேண்டும் என்ற நிலைமையில் தான் செயல்பட வேண்டுமே தவிர, கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பது ராஜதந்திரமானதுமல்ல, புத்திசாலித்தனமானதுமல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைவிட்டு விட்டு கைது செய்திருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களை உள்ளே வைத்திருந்து, வெளியே உண்ணாவிரதத்தை, தூண்டக்கூடிய, ஆத்திரமூட்டக் கூடிய செய்கையில் அரசாங்கம் இறங்குவது சரியல்ல. இது முக்கியமான பிரச்சனை. போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்து போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியினரை சிறையில் வைக்கக்கூடிய கடுமையான போக்கு அதிகாரிகளிடம் இருப்பது தூர்ப்பாக்கியவசமானது என்பதை வலியுறுத்தி, இதை நிச்சயம் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பற்றி போக்குவரத்துத் துறையின் சார்பில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், மணலி அவர்களும் பேசுகின்றபொழுது தொழிலாளர்களை வெளியிலே நிறுத்துவது சரியான போக்கு அல்ல என்றும், பழி வாங்குகின்ற தன்மையில் அமைந்திருக்கக் கூடியது என்றும், மதிப்பிற்குரிய தங்கமணி அவர்கள் 'ஆண்டி லேபர் பாலிசி' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல விரும்புவது போக்குவரத்துத் துறை என்பது ஒரு பொதுத் துறை. பொதுத் துறை மட்டுமல்ல, பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற துறை. பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற துறை மட்டுமல்ல, அன்றாடம் அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பயண வசதிகளைச் செய்து தருகிற

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 நவம்பர் 21]

துறையாகவும் இருக்கிறது. சாதாரணமாக, பேருந்துகள் சரியாக வராவிட்டாலே பொது மக்களுக்கு எரிச்சல் ஏற்படுவது இயல்பு. அது கூடச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பொதுவாக தாமதப்பட்டு வந்தால் கூட பொது மக்கள் கடிந்து கொள்வது இயல்பாக இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் பொது மக்களுக்கு அன்றாடம் ஆங்காங்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போக்குவரத்து பயன்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுவது இயற்கை. இதைச் சரிவர நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தினது மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்திலுள்ள அனைவருடைய பொறுப்புமாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக போக்குவரத்துத் துறையிலே பல்வேறு நிறுவனங்களை ஏற்று நடத்துகிற சூழ்நிலையில், வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட விசித்திரமான சூழ்நிலை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அடிக்கடி ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் சில தகவல்களை இந்த மன்றத்திற்கு அளிப்பதன் மூலம் தெரிவிக்க இயலும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக 1973-ம் ஆண்டு மே மாதம் 19-ம் தேதி ஒரு குறிப்பிட்ட நடத்துனர் ஒருவர் தான் வசூலித்த பணத்தை சரியாக அரசாங்கத்தின் போக்குவரத்துத் துறை இலாகாவிற்கு செலுத்தவில்லை என்ற காரணத்தினால், அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்தபொழுது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருந்த போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் 19-5-1973 அன்று வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு 14-7-1973 அன்று அரிசி தங்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டு ஒரு நாள் முழுவதும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு ஜூலை மாதம் 25-ம் தேதியன்று அரிசி சரியாக இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்காக பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற பஸ் வசதியை நிறுத்தி விட்டார்கள், பஸ்களை எடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு வேலை நிறுத்தம் செய்த நாட்களுக்கு தங்களுக்கு உரிய சம்பளம் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்காக ஜூலை 30, 31 அகிய இரண்டு நாட்களிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன.

1973 நவம்பர் 21] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அதுமட்டுமல்ல. அரிசி கடத்தல் சம்பந்தமாக ஒரு டிரைவருக்கும் அங்கே செக் போஸ்டிவிருந்த ஒரு காவல் துறை அதிகாரிக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக செப்டம்பர் 16-ம் தேதியன்று திடீரென்று தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டார்கள். ஏன் இதையெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கிட்டத்தட்ட 6 வேலை நிறுத்தங்கள் மூன்று மாதங்களில் அவர்களாலே துவங்கப்பட்டு, திடீர் திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டு, அந்த மாவட்டத்தில், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பெரும்பாலும் 99 சதவிகிதம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கப் பேருந்துகள் இயக்கப்படும் அந்த மாவட்டத்தில், இந்த சர்க்கார் ஏன் தான் இந்த பஸ்களை எடுத்தார்களோ தெரியவில்லை. இன்றைக்கு பரிகாசத்துக்கு உள்ளதாக இருக்கிறது. இதைவிட தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பஸ் போக்குவரத்து நடத்தினால்கூட பரவாயில்லை' என்று நினைக்கிற அளவுக்கு பொது மக்களிடையே ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையை தோற்றுவித்தார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது சொன்னதுபோல் நான் பத்திரிகை வாயிலாகக்கூடப் பார்த்தேன். நிர்வாகம் நடக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரிய வில்லையென்று கோபப்படுகிற அளவுக்கு அவர்கள் பேசினார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எந்தவிதக் காரணமும் இல்லாமல், நியாயங்களும் இல்லாமல், தேவையுமில்லாமல், ஒரு நல்ல பொதுத்துறை நிறுவனத்தை நடத்த வேண்டும் என்று பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற தொழிலாளிகள் இப்படி அடிக்கடி வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டு, அங்கே இருக்கிற மக்களை துன்பத்தில் ஆழ்த்துவது, துயரத்தில் ஆழ்த்துவது, தங்கள் இஷ்டம் போல் பஸ்களை நிறுத்துவது என்கின்ற போக்கினை நிச்சயம் எந்த நிர்வாகமும், எந்த நிறுவனமும் அனுமதித்துக் கொண்டே போகுமானால், ஏதோ அரசாங்கத்திற்கோ, அல்லது தனிப்பட்டவர்களுக்கோ, கட்சிகளுக்கோ அல்ல, கொள்கையைப் பொறுத்த அளவிலேயே பெரிய முரண்பாடாக அமையும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்கின்ற காரணத்தினால், இவ்வளவு பொறுமைக்குப்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 நவம்பர் 21]

பிறகும் கூட, பஸ்களை இயக்காமல் இருந்த பிறகும் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அவர்கள் பேரில் எடுக்காமல், அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய போக்கு நல்லது அல்ல என்ற கருத்தினை அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி நிர்வாகம் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. இங்கே மதிப்பிற்குரிய திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதுபோல், தீபாவளி என்றால் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கை நாட்டில் ஒரு சிலரால் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

[முற்பகல் 11.30]

அதைப்போல தீபாவளி வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு முன்னால் பல வேலை நிறுத்தங்களைச் செய்து தயார்படுத்திக் கொண்டு, தயார் நிலையில் இருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களை வைத்து ஒரு வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் 15-10-1973 அன்று வேலை நிறுத்தம் துவங்கி, வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னோம். ஆண்டுதோறும் போனஸ் பிரச்னை, மற்ற பிரச்னைகள் பற்றி சங்கத்தினிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு தான் போனஸ் வழங்கப்படுகிறது. பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, ஒரு சில தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவது சரியல்ல என்ற கருத்தினை நிர்வாகம் தெரிவித்திருந்தாலும் கூட, அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் எப்படியும் செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தான் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் பதில் சொல்லுவது முதலாளியினுடைய பாதையில் தான் இருக்கும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுத் துறை என்று ஆகிவிட்ட பிறகு நிச்சயம் முதலாளி, தொழிலாளி என்ற பேதத்திற்கு இடமே இல்லை. ஆனால், தொழிலாளர்கள் துறையைப் பொறுத்தவரையில்கூட ஒரு குறிப்பிட்ட சில தொழிலாளர்களை அழைத்து 'நீங்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடவேண்டிய அவசியம் இல்லை' என்று சொல்லி, அவர்கள் வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பிப்பதாக இருந்த 15-ம் தேதிக்கு முன்னர் 12-10-1973-ம் தேதியன்று தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முன்னிலையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. பேச்சுவார்த்தையில் முடிவு

1973 நவம்பர் 21] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஏற்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு 20-10-1973 அன்று பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொள்ளலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. பேச்சுவார்த்தை நடைமுறையில் இருக்கிறபோது அவர்கள் பல்கலை நிறுத்தத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இதுதான் அங்கே ஏற்பட்ட சூழ்நிலை.

அதோடு மட்டுமல்ல. மற்ற நிறுவனங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களையும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடச் சொன்னார்கள். உதாரணமாக, நாகர்கோவிலில் இருக்கிற பணிமனையில் உள்ள தொழிலாளர்களையும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுங்கள் என்ற வகையிலே சொன்னார்கள். திருச்சி, மதுரை இன்னும் மற்ற இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களையும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும்படி கோரியும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இது நியாயம் இல்லை என்று உணர்ந்த தொழிலாளர்கள் பேருந்துகளை ஓட்ட முயற்சி செய்த போது அவர்கள் தடுக்கப்பட்டார்கள். அதனால் பல்கலை ஓட்டு வதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று காவல்துறைக்கு தகவல் வந்தது. இந்தச் சூழ்நிலையில் பொதுமக்கள் நன்மையைக் கருதி, அவர்களின் வசதியைக் கருதி பல்கலை ஓட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்தத் துறையிலே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் எதற்கெடுத்தாலும் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்ற ஒரு நிலை ஏற்படுவது சரியா என்பதை அரசாங்கம் முடிவு செய்யவேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்தது. நிச்சயமாக 'ஆன்டி லேபர்' என்ற முறையில் அரசாங்கம் ஈடுபடவில்லை; அப்படிச் சொல்வதும் நல்லதல்ல. ஏனென்றால் அங்கே இருக்கின்ற பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் கூட நல்லமுறையிலே கடமையாற்றி வருகின்றார்கள்—ஒருசிலரைத் தவிர. ஆகையினால் 'ஆன்டி லேபர்' என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனால் அங்கே 'ஆன்டி பீப்பிள்' என்று வந்த பிறகு 'ஆன்டி லேபர்' என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கது, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன் [1973 நவம்பர் 21]

அதுமட்டுமல்ல. வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட அந்த தொழிலாளர்களுக்கு மறுபடியும் கருணைகாட்டி, நீங்கள் வேலைக்கு வந்துவிடுங்கள், உங்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட மாட்டாது என்று தெரிவித்த பிறகும் யாரும் வரவில்லை. வராதது மட்டுமல்ல; ஓடுகின்ற பஸ்களைத் தடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகுதான் சிலபேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். தொழிலாளர்களில் 225 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் வெளியார் தலையீட்டின் காரணமாக, அவர்களில் 8 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையை உணர்ந்த காரணத்தினாலே, இனிமேலும் இந்தப் போக்கு நீடிக்குமானால் போக்குவரத்துத்துறை பொது மக்களுடைய நன்மைக்காக இயங்குவது கடினமாக ஆகிவிடும் என்பதால், அந்த அளவுக்கு இக்கட்டான நிலைமை போக்கு வரத்துத் துறைக்கு ஏற்பட்டதால், வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது தற்காலிக வேலை நீக்கமே தவிர, மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் முழு வேலை நீக்கம் அல்ல.

மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று செயல்படுகின்ற போது, நல்லமுறையிலே காரியங்கள் நடக்கின்றபோது வேண்டுமென்றே ஒரு குறிப்பிட்ட சிலர் தங்களுடைய சொந்த நலன்களுக்காகவோ—சுய நலன்களுக்காகவோ—அரசுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதியோ இத்தகைய வன்முறை போக்கிலே வேலை நிறுத்தத்தில், ஈடுபடுவார்களேயானால், அத்தகையப் போக்கை தடுத்து நிறுத்துவது, கண்டிப்பது ஒரு நல்ல அரசினுடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுடைய நலன் காற்றில் பறக்கவிடப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை அரசுக்கு கிடையாது. மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அந்த பணிமனை தன்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பணிமனை மீண்டும் இயங்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் ஆதரவையும், மக்களுடைய ஆதரவையும் அவர்கள் நிச்சயமாக காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது; மிக்க மகிழ்ச்சி

1973 நவம்பர் 21] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

உண்டு. அந்த மக்களுடைய நலனைக் கருதிதான் இத்தகைய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியவந்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றையதினம் 358 பேருந்துகளுக்குப் பதிலாக 294 பேருந்துகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. குழித்துறை பணிமனைக்குட்பட்ட பகுதியில் 85 பேருந்துகளுக்குப் பதிலாக 63 பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மற்ற பேருந்துகள் ஓடாததற்குக் காரணம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் அல்ல. பொதிய டயர்கள் இல்லை. சீக்கிரமாக டயர்களை அணைப்பி, எல்லாப் பஸ்களும் ஓடுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அன்றாடம் வேலை செய்யக் கூடிய 64 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதுபோல் 1,000 பேர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடவில்லை. 744 பேர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிற காரியம் மக்கள் நலனுக்கு உகந்ததல்ல. அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கும் அது நல்லதல்ல. பொதுமக்களுக்கும் நல்லதல்ல. பொதுத் துறைக்கும் ஏற்றதல்ல. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலைகளை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. அவர்களை பழிவாங்க வேண்டுமென்று எடுத்த நடவடிக்கை அல்ல இது.

இப்போது எங்களுக்கு வந்திருக்கிற தகவல் ஓடுகின்ற பஸ்களுக்கு முன்னால் 'அள்ளு' என்று எதையோ போடுகிறார்கள் என்றும், அதனால் டயர் பஞ்சர் ஆகிவிடுகிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்படி சேதம் விளைவிக்கும் வேலையில் ஈடுபடுவார்களானால் திரும்ப அவர்களை வேலையில் சேர்ந்துக் கொள்ளும்போது என்ன காரியங்கள் நடக்கும் என்று தெரியாது. மற்ற தொழில்களைப் போல் 4 சவர்களுக்குள் நடைபெறுகின்ற தொழில் அல்ல இந்தத் தொழில். போக்குவரத்துத்துறை தொழிலை கண்காணிப்பது சற்று கடினமானது. ஒரு பஸ்ஸை டிரைவர், கண்டக்டர் இடத்திலே ஒப்படைக்கிறோம். அவர்கள் எப்போது, எப்படி கொண்டுவந்து ஒப்படைக்கிறார்களோ அப்போதுதான் திரும்பப் பெறமுடியும். ஆகையால் இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு கவனமாக, எவ்வளவு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 நவம்பர் 21]

பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது தான் அவர்கள்மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பிரச்சனையில் மிகவும் பரிவான முறையிலேதான் இருக்கிறது. தொழிலாளர் நல இலாகா மூலம் பேச்சுவார்த்தைக்கு அவர்களை அழைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் சுமுகமான முடிவு எடுப்பதற்கு சாதகமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையின்மீது அளிக்கப்பட்ட விரிவான விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இது நீண்டகாலமாக இருக்கின்ற பிரச்சனையாகையினாலும், இது சட்டசபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனை அல்ல என்பதனாலும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை, பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பல விவரங்களைத் தந்தார்கள். அப்போது ஒரு கருத்தை இங்கே கூறினார்கள். அதாவது, தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் வேலைக்கு திரும்பிப் போனால் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று அலுவலகத்திலிருந்து அறிக்கைவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அறிக்கை எதுவும் வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போதும் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் கேஸ் இல்லாத நபர்களுடையவது வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வதில் என்ன சங்கடம் ஏற்படுகிறது? அவர்கள் கோரிக்கையை பரிவோடு கவனிக்க வேண்டும். தற்காலிகமாகத்தான் அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள் என்பதற்கு அரசாங்கமும் அமைச்சரவர்களும் உறுதி கூறவேண்டுமென்று கோட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகிறபோது 64 டெம்பரரி தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த உத்தரவை உடனடியாக ரத்து செய்வார்களா? மற்ற தற்காலிகமாக நீக்கப்பட்டவர்கள் விஷயம் வேறு. தொழிலாளர்கள்மீது போட்டிருக்கும் கேஸ்களை வாப்பஸ் வாங்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு

1973 நவம்பர் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருக்கிறதா? குறிப்பாக டெம்பரரி தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கத்தின் நிலைமை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். பேச்சுவார்த்தைக்கு எல்லாத் தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர் நல இலாகா மூலமாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே முடிவு செய்வார்கள்.

The Joint Director of Kanyakumari Region published a notice asking the workers to report for duty immediately.
என்று எங்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் நடந்தபோது அப்படி அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுத்ததற்குப் பிறகல்ல; அதற்கு முன்பே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: குழித்துறை டிப்போவில் இத்தகைய அறிவிப்பு கிடையாது. அவர்கள் இப்போதும் வேலைக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர் யூனியனுக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகவே, அவர்களை வேலையில் சேர்த்துக் கொள்வதில் சங்கடம் ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, வேலை நிறுத்தம் எல்லாம் செய்து முடிந்தபிறகு செய்யப்பட்டதல்ல இந்த அறிவிப்பு. 13-10-1973 அன்று வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அப்போது இணை இயக்குநர் இப்படி உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்புங்கள், இல்லாவிட்டால் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதிருக்கும் என்று அறிக்கை மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார். அதை மறுத்து, அங்கே இருந்த தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். ஆகையால் இந்த அறிவிப்பு வந்தபிறகும் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையை ஒத்திவைத்து விவாதித்தால் எவ்வளவு நேரம் விவாதிக்கப்படுமோ அதற்கு அதிகமாகவே இப்போது இந்தப் பிரச்சனையின்மீது விவாதம்

[பேரவைத் தலைவர்] [1973 நவம்பர் 21]

நடைபெற்றிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் விரிவான விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னால் மேலும் இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிக்க அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கூறி, அதற்கான அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(ஆ) விக்ரமசிங்கபுரம் ஆர்.வி. மில் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. எஸ். சங்கு முத்துத் தேவர், திரு. எஸ். அழகர்சாமி, திரு. க. உரோ. எட்மண்ட், திரு. முனு ஆகி, திரு. என். கே. பழனிசாமி ஆகியோர் விக்ரமசிங்கபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆர்.வி. மில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு முதலிய தொழிந்தகராறுகள் குறித்துத் தீர்த்துக்கொள்ள வேறு முறைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இதற்காகப் பேரவையை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை என்று கூறி, இத்தீர்மானங்களுக்கு என் அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் நான் கொடுத்திருப்பதும் தொழிலாளர் பிரச்சனையைப்பற்றியது தான். முந்திய தீர்மானமும் தொழிலாளர்கள் பற்றியதுதான். அதற்கு அனுமதி அளித்துவிட்டு, என்னுடைய தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுவது ஏன்? இரண்டும் தொழிலாளர் பிரச்சனை தானே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது டிரான்ஸ்போர்ட் பற்றியது. பெரிய விவகாரம் மட்டுமல்ல; முக்கியமானதும் கூட. அதனால் அதற்கு அனுமதி அளித்தேன்.

THIRU G. R. EDMUND: Sir, on a point of order. My motion is concerned with Spinning Mill. After all, it is also a question of labour and how can you discriminate between one labour problem and another labour problem?